

DE EERSTE E KAMER VAN DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN
EERSTE AANLEG VAN HET GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT
TONGEREN HEEFT HET VOLGENDE VONNIS UITGESPROKEN:

AR.08/2250/A
RBR.09/ 1333
NR. 612

INZAKE

N. [REDACTED] H. [REDACTED] zonder gekend beroep, geboren te Casablanca (Marokko) op
[REDACTED] 1970, van Belgische nationaliteit, wonende te [REDACTED]

- eiser -

ter zitting in persoon aanwezig en bijgestaan door Mr. A. Leonard advocaat te
Tongeren loco Mr. M. De Roeck advocaat te 1030 Schaarbeek, Auguste Reyerslaan
155.

TEGEN

M. [REDACTED] H. [REDACTED] arbeidster, geboren te Casablanca (Marokko) op [REDACTED], van
Belgische nationaliteit, wonende te [REDACTED]

- verweerster -

ter zitting in persoon aanwezig.

Gelet op de dagvaarding in echtscheiding van 28.11.2008, betekend door het ambt van
Wim GOUDEZEUNE, plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder loco Etienne STAS,
gerechtsdeurwaarder met standplaats te Tongeren, ertoe strekkende de echtscheiding
tussen partijen te horen uitspreken op grond van artikel 229 § 3 BW, verweerder te
veroordelen tot de kosten van het geding.

Gehoord partijen in hun middelen in het Nederlands.

Gezien de door eiser neergelegde stukken.

1.

Partijen zijn gehuwd voor de ambtenaar van de burgerlijk stand van de gemeente
Casablanca (Marokko) op 08.01.2002.

Uit het huwelijk van partijen zijn geen kinderen geboren.

Partijen bezitten de Belgische nationaliteit.

De laatste woonplaats van verweerster is gelegen te 3600 Genk, André Dumontlaan 93
bus 6.

De Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren is territoriaal bevoegd om kennis te nemen van deze vordering tot echtscheiding (art. 628, 1° Gerechtelijk Wetboek).

2.

Uit de stukken blijkt dat partijen reeds op 03.01.2005 te Casablanca (Marokko) uit de echt zijn gescheiden.

De attesten van de burgerlijke stand tonen bovendien aan dat eiser inmiddels op 10.01.2005 te Casablanca (Marokko) opnieuw in het huwelijk is getreden met een zekere mevrouw M. [REDACTED] K. [REDACTED] en dat verweester eveneens een tweede huwelijk is aangegaan te Casablanca op 27.07.2005 met een zekere heer F. [REDACTED] M. [REDACTED]

Ter inleidingszitting van 16.12.2008 werd de zaak uitgesteld naar de zitting van 17.02.2009 teneinde eiser toe te laten standpunt in te nemen met betrekking tot de reeds uitgesproken echtscheiding tussen partijen alsmede wat betreft zijn nieuwe huwelijk.

Tot op heden laat eiser na enig standpunt in te nemen. Hij stelt enkel dat de Belgische overheden zijn buitenlandse echtscheiding niet erkennen. Hij verwijst hiervoor naar een schrijven van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken van 08.09.2006.

Uit niets blijkt dat eiser zich tot de rechtbank heeft gewend teneinde zijn buitenlandse echtscheiding gerechtelijk te laten erkennen.

De door eiser bijgebrachte buitenlandse echtscheidingsakte toont aan dat de echtscheiding de 'khol' betreft, zijnde de echtscheiding tegen compensatie aan de man. Artikel 115 van de nieuwe Marokkaanse echtscheidingswetgeving voorziet dat bij een 'khol' de man aanvaardt om zijn echtgenote te verstoten, dit tegen een aantal met dat opzet tussen de echtgenoten afgesproken voorwaarden.

De wet van 16.07.2007 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht regelt het vraagstuk van de gevolgen in België van de verstoting in een afzonderlijke bepaling, namelijk artikel 57. Het beginsel is dat de verstoting voortaan niet meer kan worden erkend, met dien verstande dat een uitzonderingsbepaling ervoor zorgt dat sommige vrouwen niet tweemaal het slachtoffer worden.

De tekst van artikel 57 WIPR onderwerpt de erkenning van de verstoting aan een aantal voorwaarden. De tekst luidt als volgt:

§1. Een in het buitenland opgestelde akte die de wilsverklaring van de man om het huwelijk te ontbinden vaststelt, zonder dat de vrouw eenzelfde recht had, kan in België niet worden erkend.

§2. Een zodanige akte kan evenwel in België worden erkend nadat is nagegaan of aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

1° de akte is gehomologeerd door een rechter in de Staat waarvan zij is opgemaakt;

2° geen van de echtgenoten had op het tijdstip van de homologatie de nationaliteit van

de Staat waarvan het recht die vorm van huwelijksontbinding niet kent;

3° geen van de echtgenoten had op het tijdstip van de homologatie zijn gewone verblijfplaats in een Staat waarvan het recht die vorm van huwelijksontbinding niet kent;

4° de vrouw heeft de ontbinding van het huwelijk op ondubbelzinnige wijze en zonder enige dwang aanvaard;

5° tegen de erkenning geldt geen enkele weigeringsgrond als bedoeld in artikel 25.

In casu is de derde voorwaarde van belang, namelijk van zodra een van de echtgenoten in België verblijft of Belg is, is de verstoting niet meer mogelijk.

Uit de bijgebrachte attesten van woonst blijkt dat eiser reeds sedert 13.10.1999 onafgebroken gedomicilieerd is te Genk en verweerster reeds sedert 09.09.2005.

De rechtbank stelt aldus vast dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 57 WIPR niet is voldaan, zodat het buitenlandse echtscheidingsvonnis niet kan worden erkend en er aldus geen beletsel bestaat voor huidige echtscheidingsprocedure.

De eis tot echtscheiding op grond van artikel 229 § 3 BW is ontvankelijk.

Eiser houdt voor reeds meer dan één jaar, namelijk sedert 02.08.2004, onafgebroken feitelijk gescheiden te leven van zijn echtgenote zonder dat er enige hereniging tussen hen beiden is tussengekomen.

De attesten van woonst met historiek tonen aan dat partijen nooit hebben samengewoond, zodat de feitelijke scheiding bewezen wordt geacht sedert 02.08.2004.

Verweerster betwist de feitelijke scheiding niet en gedraagt zich naar de wijsheid van de rechtbank wat de vordering tot echtscheiding betreft.

Hieruit blijkt de onherstelbare ontwrichting van het huwelijk.

De vordering tot echtscheiding is gegrond.

3.

Aangezien partijen nooit hebben samengewoond en niet over enige onverdeelde eigendom beschikken, wordt de aanstelling van een notaris met het oog op de bewerkingen van vereffening-verdeling niet gevorderd.

4.

Rekening houdende met het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 137/2008 van 21.10.2008, veroordeelt de rechtbank beide partijen ieder voor de helft tot de kosten van het geding.

Gezien de art.2, 30 tot 37 en 41 der wet van 15 juni 1935.

OM DEZE REDENEN

De rechtbank, uitspraak doende op tegenspraak.

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond.

Dienvolgens spreekt de echtscheiding uit tussen:

N. [REDACTED] H. [REDACTED] zonder gekend beroep, geboren te Casablanca (Marokko) op [REDACTED] 1970, van Belgische nationaliteit, wonende te [REDACTED]

TEGEN :

M. [REDACTED] H. [REDACTED] arbeidster, geboren te Casablanca (Marokko) op [REDACTED] 1977, van Belgische nationaliteit, wonende te [REDACTED]

die gehuwd zijn op **08.01.2002 in het Koninkrijk Marokko, Ministerie van Justitie, Rechtbank van eerste aanleg te Casablanca, Notariële afdeling.**

Stelt vast dat de feitelijke scheiding een aanvang genomen heeft op 02.08.2004.

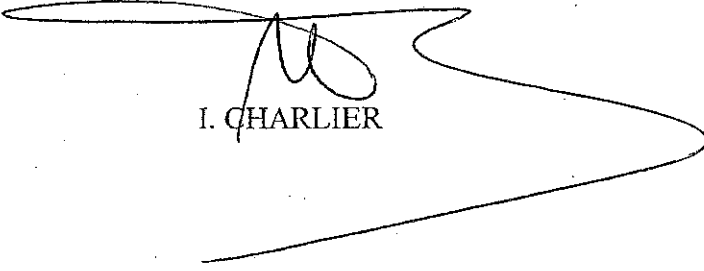
Veroordeelt beide partijen ieder tot de helft van de kosten van het geding, in hoofde van geen der partijen begroot zijnde bij gebreke aan omstandige kostenstaat.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting in het gerechtsgebouw te Tongeren op **17 maart 2009**.

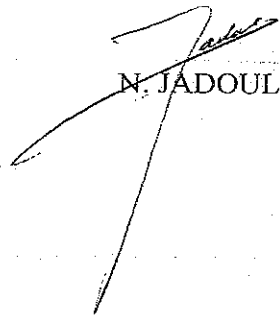
Aanwezig:

N. JADOUL, alleenzetelend rechter, voorzitter van de eerste E kamer en

I. CHARLIER, griffier.

I. CHARLIER

N. JADOUL